

ВОЛНІНЬ

Український часопис

WOLNYNIEN
Ukrainische Zeitung
Rowno, Deutschestr. 89.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
РІВНЕ, вул. НІМЕЦЬКА Ч. 89.

Рів. II.

Четвер, 7 травня 1942 р.

Ч. 34 (62).

ЕВРОПА виступає до останнього бою

Ніхто не сумнівається в тому, що з приходом весни ситуація на Східному фронті ґрунтовно зміниться. Советські верховоди тільки протестують, щоб використовувати зиму, пробитися на цьому гігантському фронті крізь лінії німецької й союзних з нею армій. Ця люта й довга зима справді була на руку Советам, вона навіть перевищила всі їхні сподівання й більшовики напружили всі наявні сили, щоб мілітарно використати для себе цю страшну зиму. Не зважаючи на найтяжчі втрати в людях і матеріалі, вони на різних частинах велетенського фронту раз-по-раз кидали свої відділи до наступу. А все ж таки після майже чотирьохмісячного важкого змагання з цією голючою зимою та з ворогом, який уперто й безупинно атакував, прийдіть історія — безсумнівний: ця чотирьохмісячна страшна зима-ва битва закінчилася повною оборонною перемогою німецьких і союзних військ. Вже за кілька місяців можна буде визначити багачи і втрати, яка фальшива була советська тактика — скривавлювати свої ще бездари частини в безупинних атаках проти гнучких німецьких ліній.

Російська зима для німецьких військ справді була чимсь незвичайним. Але і війська, і провід упоралися і з цією найтяжчою перешкодою. Після того, як вони витримали цю спробу останніх місяців, їхня віра в перемогу тільки зростає. Хто як слід оцінює справжню силу Райху, той вже сьогодні твердо переконаний у тому, що літом більшовицької армії будуть розбиті дощенту.

У Німеччині вже заздалегідь були настановлені на те, що треба буде величезного напруження сил, щоб остаточно повалити більшовицького колюса, який загрожав Європі, своїм масовим озброєнням. І хоч Німеччина це знала, вона не побоялася взяти головний тигар боротьби на свої плечі, тоді як Англія, робить навадки, посилюючи інші народи проливати кров за британські інтереси. А коли поруч німецьких армій

борються не тільки в Румунії, Мадярищині, Словаччині й Фінляндії, а й італійські дивізії, численні відділи добровольців, майже з усіх європейських держав, то це ясно показує, що тут на Сході йде прозвуд усього морального на Заході з потугою більшовизму, яку як небезпечну для всього світу, треба знищити. Лише ті держави, що бачать свою близьку поразку, як Англія та ЗДА, могли в цій боротьбі злізатися з таким ворогом культури, як більшовизм. Тому остаточний розвал більшовизму буде водночас і їхньою поразкою.

Ця тверда віра в перемогу знайшла дуже яскравий вислів у промові Адольфа Гітлера, що він її виголосив 26 квітня ц. р. перед Рейхстагом.

В цій промові відчувалася та велетенська духовна сила та воля до перемоги, що порушує сьогодні усього німецького народу та його провідну верству, а водночас всі здорові морально європейські народи.

Серед цих народів знаходиться й український народ, який на сході Європи починаючи від 1918 року, гідно тримає прапор боротьби за Нову Європу, за Європу миру й справедливості, за Європу для європейців.

Вірність цієї ідеї український народ довів мільйонами офір та риками крові своїх найкращих синів, що загинули в нерівній боротьбі з московсько-жидівсько-плутократичною зграєю міжнародних злодіїв і торгашів.

Цією весною Нова Європа з непохитною волею приступає до останнього бою.

Вислід цього бою є вже сьогодні нам знаний.

Це буде остаточна перемога Німеччини і тих народів, що зрозуміли велич ідеї Адольфа Гітлера. Цей перемоги ніхто від нас не вилучить, бо об'єднує всіх нас віра, що ця перемога буде одночасно перемогою над злом та вступом до нової благословенної і справедливої доби миру для всіх здорових, морально і фізично, народів Європи.

С. Скрипник.

На східному фронті

ДНБ. Берлін.

Як повідомляє Верховне Командування Збройних Сил, німецькі наступальні дії на північному відтинку східного фронту 30 квітня пройшли успішно. Частини однієї німецької дивізії пробилися у лісових болах через важкі терени до однієї місцевості, про яку розгорілася завзятий бій, та під вечір її здобули. При цьому взято 18 гармат та кілька сотень полонених. Ворожі удари відбито, при чому в різних місцях німецькі бойові частини перейшли в контрнаступ, відкидаючи ворога з великими для нього втратами в людях. Коли більшовики, підготувавши новий наступ під охороною димної заслонки, пробували усунути німецькі перешкоди та загоріли з кількостю доту, цільний вогонь німецької артилерії звів їхню працю нанівець. В поодиноких інших бойових діях було знищено п'ять ворожих танків та забрано багато полонених.

На південному відтинку східного фронту не було жодних важливіших бойових дій окрім діяльності пробойних та розвідних частин та турбувального артилерійського вогню. Передня

сторожа відбила на північ від Таганрогу три нічні удари ворога. Одна румунська пробойова частина вдерлася в Донецькому басейні у ворожі позиції і висадила в повітря багато укріплених ворожих станових та повернулася з деякою кількістю полонених на власні становища. Румунські частини мали теж успіх при відбиванні ворожого розвідного удару на фронті, що охоплює Севастополь.

Німецька артилерія успішно нищила ворожі артилерійські становища, праці при окопах, постачальний рух та інші варті цього об'єкти.

Німецьке летунство мало 30 квітня особливо добрі успіхи на середньому відтинку східного фронту, продовжуючи атакувати більшовицькі залізничні шляхи та станційні споруди.

Кількакратно атаковано та значно знищено бомбами і покладовою зброєю постачальний рух ворога на тих дорогах. В багатьох місцях перервано залізничні шляхи. За дотеперішніми звідомленнями знищили німецькі бойові літаки три навантажені товарні поїзди та тяжко пошкодили 16 інших поїздів та один танкерний поїзд.

Успішні наступальні операції німецьких військ

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

3 травня 1942.

На східному фронті власні наступальні дії були успішні. Численні місцеві наступи ворога відбито. На Мурманському фронті заломилися наступи сильніших ворожих сил.

В повітряних боях, на протязі вчорашнього дня, збито 33 ворожі літаки без власних втрат.

В Північній Африці оживлена слабкіша розвідальна і артилерійська діяльність.

Під час нальотів на британські зосередження вантажних авіаційних таборів і складів постачання в Мармаріці ворог потерпів дошкульні матеріальні шкоди.

Під час дня і ночі продовжувалося з добрим успіхом нальоти на британські аеродроми острова Мальта.

Легкі німецькі бойові літаки затопили перед англійським східним побережжям два торговельні кораблі, в спільно

3.500 р.б.т. що пливли під конвоем, і влучним поцілом бомби пошкодили інший дальший корабель. Один розвідальний літак затопив, в околицях моря доккола Шотландії, корабель-стерпу в 800 р.б.т.

В часі від 21 до 30 квітня втратила британська авіація 209 літаків, з того 63 в Середземному морі і в Північній Африці. В тому самому часі в бою проти Великої Британії пропало 45 власних літаків.

Британські бойові літаки, які вночі на 3 травня намагалися налетіти на терени німецького побережжя, змушено до відльоту.

Вчора на східному фронті льойтант Кеппен отримав свою 80 — 84, льойтант Граф свою 70 — 75 і фельдвель Штайнбарц свою 44 — 49 повітряну перемогу.

Ворожа флотта і авіація терпить дальші втрати

Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

4 травня 1942

На середньому відтинку східного фронту успішно продовжено власну місцеву наступальну дію. В Лялліяллі та на Мурманському фронті відбито нові наступи ворога.

В північній частині Ледяного моря надводні та підводні бойові сили весної флотти при співдіянні частин авіації поборювали у кількадесятих наступних, під час бурі, високого моря та обмерзання, ворожі конвої забезпечені сильними бойовими частинами. При цьому один підводний човен під командуванням капітана — льойтанта Тайхерта, поцілив двома торпедоми один британський 10.000-тонновий крейсер, який став не рухомою, а пізніше затонув. Одна німецька флотилія винищувачів прийняла бій проти переважної охорони ворожих нічильників. Один німецький нічильник вийшов з цього з більшими пошкодженнями. Нічильники стропедували з одного конвою два пароплави загальною тонажністю 12.000 р.б.т.

Треба числитися, що оба пароплави на бурхливому морі потонули. Підводні човни затопили один пароплав з амуніцією в 6.500 р.б.т. та стропедували другий корабель. Бойові літаки затопили три торговельні кораблі загальною тонажністю 12.000 р.б.т.

Британська авіація атакувала вночі житлові ділянки Гамбурга переважно запальними бомбами. Нічні винищувачі та протилетунська артилерія збили при цьому десять ворожих літаків.

Британська авіація атакувала вночі житлові ділянки Гамбурга переважно запальними бомбами. Нічні винищувачі та протилетунська артилерія збили п'ять з нападаючих літаків.

Англійсько-китайські війська вжили газів

ДНБ. Токіо.

Речник японської армії повідомив, що згідно з відомленням з Бірманського фронту, з'єднані англійсько-китайські бойові сили, намагаючись розпучливо затримати японський марш вперед, ужили трійливих газів та затруїли перед відступом збірники води, криниці та річки. Всупереч міжнародним законам новоорганізована 22 чункінська дивізія обстрілювала наступаючих японців газовими гранатами 12 квітня коло Тавайя приблизно 200 км. на південь від Мандалай. 14 квітня вжили в великих кількостях труючого газу комбіновані англійсько-індійські частини у бою на південний схід від Магве, при-

близно 200 км. на південний захід від Мандалай, однак від цього газу провдоподібно в наслідок відворотного вітру потерпіли виключно ворожі частини, які у надзвичайному замішанні мусили відступити. Речник підкреслив, як гідне уваги те, що трійливих газів вжито безпосередньо по конференції між чункінським та британським верховним командуванням на Бірманському фронті, генералом Александром згідно генералом ЗДА Шінвелом, та заявив що японський уряд дуже поважно візьме під увагу це очевидно плянове вжиття виключеного міжнародними законами роду зброї.

ЗІ СВІТУ

Привітальні телеграми Філерові

ДНБ. Берлін.

Також у цьому році численні голови чужих держав переслали Філерові, у сердечно зрештованих телеграмах, побажання і привітання з нагоди національного свята німецького народу. Акредитовані в Берліні представники закордонних держав висловили свої власні побажання президентів держав, урядів і народів, які вони презентують, за посередництвом впису до книги відвідин, виложеної в Президіальній канцелярії Філера.

Переживання данського капітана на східному фронті

ДНБ. Копенгага.

Капітан данської артилерії Гольгер Арендт, який приїхав до Данії на коротку відпустку з Ленінградського сектора східного фронту, оповів в розмові з представниками преси про свої особисті переживання на східному фронті. Він говорив про невимовне зuboжіння населення в околиці Ленінграду і заявив, що воно тут скрізь ще більше нужденне, ніж в Україні. Але він підкреслив, що понад усе вибивається цей факт, що вони є щасливі з того, що більшовизм буде повалений. Щодо відносин в Естонії Арендт заявив, що ця країна тяжко пережила більшовицьке панування, яке їм забрало близько 110.000 людей при загальному стані населення кругло одного мільона.

Чи Рузвельт поїде до Лондону

ДНБ. Стокгольм.

«Афтонднінген» повідомляє з Лондону, що тут кружляють плітки, згідно яких президент Рузвельт намірив би незабаром приїхати до Лондону.

Англійські літаки знову перелетіли швейцарський кордон

ДНБ. Берн.

Вночі на неділю англійські літаки знову перелетіли швейцарський кордон. Урядово про це повідомляють:

«Вночі на неділю між годинами 0.30 і 2.30 на швейцарську територію тричі налетіли окремі літаки чужої національності. Окремі переліти тривали коротко. Наліт і виліт наступив, як це можна було ствердити, в Юра. В різних місцевостях кантону Берн, а також у Фрайбурзі, Люзанні, Носенбургу і в Люцерні оголошено було протилетунську тривогу. Поганя погода перешкодила вмішанню протилетунської оборони. З цієї самої причини не можна було ствердити також і національної приналежності чужих літаків».

Мексиканські портові робітники протестують

ДНБ. Віго.

Як повідомляє «Асошіейтед Пресс», портові робітники в Веракрузі перешкодили в завантаженні 7.500 мішків рису, призначених для Куби. Вони вислали телеграфічно до президента Крамача протест проти вивозу споживчих продуктів, яких ціни в останніх часах в цьому краю дуже зросли.

„Дайніппон“ офіційна назва великояпонської держави

ДНБ. Токіо.

«Дайніппон» (Великояпонія) з офіційною японською назвою для великояпонської держави — заявив сьогодні речник уряду в зв'язку з повідомленнями часописів з Батавії, згідно яких індокитайське населення не буде вживати більше слова Японія. Позатим тутешні політичні круги думають, що ця назва придумано головно для вжитку східноазійських мов.

Японські вибори до парламенту

ДНБ. Токіо.

Згідно з повідомленнями «Домей», в загальному висліді виборів до парламенту, за виимком виборної округи Окаяма, де вибори відбулися щойно в понеділок, обрано 454 послів, з того 194 наново. З кандидатів, «Руху для підтримки імперського престолу» обрано 381, тобто 81,1 процента.

Іран та Ірак користаються закону ЗДА

ДНБ. Берн.

Як повідомляє «Екскейндж Телеграф» з Вашингтону президент Рузвельт подав до відомства Іран та Ірак користаються з закону про винайми та пожички, бо оборона тих двох країн є дуже важна для воюючих демократів.

Сторпедовано два кораблі середньої величини

ДНБ. Женева.

Міністерство флоту у Вашингтоні повідомляє, що коло побережжя Атлантичного океану сторпедовано два торговельні кораблі середньої величини. Тих моряків, які не потонули, привезено до одного порту на східному побережжі.

Згідно вашингтонських звідомлень, втрати альянтських кораблів за п'ятницю та суботу виносять сім торговельних пароплавів, які було знищено на Атлантичному океані та Карайському морі підводними човнами держав осі. Зростає число затоплених кораблів альянтів є причиною, що на американських берегах щодня являються заголи затоплених кораблів.

Мандалай повністю спалений

ДНБ. Токіо.

Один воєнний кореспондент агентства «Домей», який з першими японськими частинами ввійшов до Мандалай, описує, що місто уявляє собою жахливу картину. Чункінські війська, які зайняли були Мандалай, повністю обернули це місто в попіль заки з нього виступили. Вже на шляху до міста почали вони своє руйнуюче діло. Всі сталеві мости, шляхи комунікації знищено. В самому місті цілими кілометрами стоять лише димлячі руїни. Ніде не можна зустріти живої істоти. З Мандалайської гори можна спостерігати напівзрушений історичний королівський замок і спалені славні золоті храми, які приваблювали до славної старої резиденції володарів і, другого по своїй величині міста Вірми, багато чужинців.

Зустріч Фірера

ВІСНИК

ДНБ. Зальцбург. Фірер і Дуче зустрілися у Зальцбурзі в ніч з 29 на 30 квітня. Розмови між обома головами держав велися в дружній, братерській атмосфері. Розмови були приємні та незвичайно братерські з обох сторін. Фірер висловив своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче, висказавши своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче. Фірер висловив своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче. Фірер висловив своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче.

Зальцбург. Фірер і Дуче зустрілися у Зальцбурзі в ніч з 29 на 30 квітня. Розмови між обома головами держав велися в дружній, братерській атмосфері. Розмови були приємні та незвичайно братерські з обох сторін. Фірер висловив своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче, висказавши своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче. Фірер висловив своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче. Фірер висловив своє захоплення до військових і політичних здібностей Дуче.

Телеграма Дуче до Фірера

ДНБ. Рим. По поверненні зі зустрічі у Зальцбурзі переслав Дуче Фіреру телеграму такого змісту: «Що повернувшись до Італії хочу висказати Вам, Фірере, як приємно було для мене нагода відбутися з Вами такою широким виїздом думок про політичні та військові проблеми теперішнього історичного часу. Повна одностайність думок, яку ми

ствердили також під час цієї зустрічі, щодо всіх питань, які ми разом розглядали, була для мене предметом особливого вдволення та новим певним знаком перемоги нашої зброї. Дякуючи за гостинне прийняття, якого пам'ять супроводжас мене до Італії, пересилаю Вам, Фірере, мої дружні та приязні привітання».

Українці працюють для перемоги

УК. РІВНЕ. У своїй останній великій промові перед Райхстагом звернувся Фірер також особливу увагу на українців, які борються на фронті разом з представниками всіх європейських народів, як помічники німецької армії проти ворога світу — більшовизму. На початку з'явився Фірера Німеччини означає не лише призначення для тих українців, які борються зі зброєю в руках, але означає також найвище зобов'язання для кожного українського чоловіка, все одно робітника чи селянина та для кожної української жінки. Так як на фронті стоїть європейська справа, мусить Європа також там разом стояти та працювати разом об'єднано, де твориться зброя та пожива для фронту та батьківщини. Серцем нового ладу є Німеччина. Мільони німців є тут при праці вдень і вночі, щоб дати фронтові зброю та силу, щоб захистити вільний край та перейти до нових перемог над Сталіном та над жидами, які ним керують.

Іого пожива не буде щодним оглядом гірша від поживи німецького населення, він, як і тяжко працюючий диставатиме такі самі приділи продуктів, їжі, м'яса і товсту, як кожний німецький робітник. Окрім цього дає він платню, з якої може відложити й на будуче деяку суму на конто ощадності. Бо коли він по перемозі над більшовизмом вернеться в Україну, не може він залишитися без засобів до життя. Бо тоді його в першій мірі візьмуться під увагу при розподілі землі та при надаванні ремісничих верстатів. Тоді він сягне до своєї ощадності, щоб мати собі купити приладдя, меблі, землю, бо треба, щоб він пристосовався до свого краю, краще знанням, яке набув у Німеччині. Про долю своєї сім'ї в батьківщині не треба йому зовсім турбуватися. Німецька влада виплачує їй частину його платні в сумі 130 карбованців на місяць, суму, яку вона дає йому, щоб він міг часто бачити своїх дітей. За ті гроші може його жінка, так як і діти, сім'я трудяться в німецьких урядах в Україні, купити приготувані споживчі продукти. Очевидно, що український робітник може теж писати додому та отримувати пошту з України. Його ж бо в Німеччині не «засилається», тільки вербується до добровільної праці, як фахового робітника. Своїми листами відіки- вані він теж нехочучи, поштові агенти НКВД, вістки про те, що з робітниками в Німеччині все обходиться, що вони але відживаються та погано живуть, що українці йдуть на фронт копати окопи, та всякі інші брехні. У вільних від праці годинах мотайте той, що працював пильно цілий день, пізнати красу околиці свого міста праці. Йому буде показано та пояснено гідні пам'ятники німецької культури, а вечірні вільні години займуть йому артистичні виставки. Тим способом тисячі українських робітників та робітниць зростають з європейською спільнотою, яка на фронті стала вже дійсною.

ОГЛЯД ПРЕСИ

Бердичівська «Нова Доба» 18 квітня с. 44 приносить передову статтю СВТ п. з. «Село за Совєтів і тепер». На початку автор згадує українське село з перед двох десятих літ, його красу, багатство, добробут, що пробивався на кожному кроці. А відтак переходить до теперішнього села з приходом більшовиків. «Та лиха доля гірко над хліборобом наслідилася. На лезла більшовицька саранча: село неначе погоріло. Неначе люди похорилися. Неначе нащадки ідуть з диточок своїх ведучи». За свою тяжку працю, мовляв, працю, гірко розплатилися хлібороби. Навіть німа прироста — та стада убогого. Де палили їх хати, в яких була годя і блаженство в сімействі, де ділися нічні сади, що ставали з черв'яками худоби. Все це, більшовики, мов чума, мов проказа, розтринькали, знищили, а сільський цвіт — господарів спочатку викинули з власної хати на вулицю, зробили жебраками, а потім — Сибір, Каракумські пустині, жебракування. Від села до села мунали зойки, котилися стогни, чути було народні прокляття. То плакало село, то ридала тенька — Україна! Пройдіть тепер селами: Голоски, Гвоззава, Демчин, Хажин, Терехова та інші — сум огортає, каменем на душі щось тисне, нудного проймає. І лише чудом з цих селасх спаслися господарі. А скільки їх тепер повертається з заслання до рідної оселі, а скільки ще й досі їх до той бік більшовицького фронту!

Того ж дня в газеті «Вісник» стаття «Українці працюють для перемоги». Автор згадує про зустріч Фірера і Дуче, про телеграму Дуче до Фірера. Автор висловлює захоплення до військових і політичних здібностей Дуче. Автор висловлює захоплення до військових і політичних здібностей Дуче. Автор висловлює захоплення до військових і політичних здібностей Дуче.

Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги.

Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги. Українці працюють для перемоги.

Як повідомлено в доповідній зустріч Фірером та Дуче відбулася в одному гостинному домі кур'яду Райху у Зальцбурзі. Передпобудова 28 квітня, прибув Дуче з супроводом італійського королівського міністра закордонних справ Чіано та шефа італійського генерального штабу збройних сил генерал-полковник граф Кавалеро. Німецький посол в Римі фон Макензен та італійський королівський посол в Берліні Діно Адфієрі були також присутні.

Як повідомлено в доповідній зустріч Фірером та Дуче відбулася в одному гостинному домі кур'яду Райху у Зальцбурзі. Передпобудова 28 квітня, прибув Дуче з супроводом італійського королівського міністра закордонних справ Чіано та шефа італійського генерального штабу збройних сил генерал-полковник граф Кавалеро. Німецький посол в Римі фон Макензен та італійський королівський посол в Берліні Діно Адфієрі були також присутні.

Річниця народження Тенно

ДНБ. Токіо. 29 квітня минуло Тенно 40 літ. Передбачена з нагоди цього свята велика військова парада на площі вправ Йогої була відкладена з причини злих погод. Замість цієї паради відбулася в середині міста ревія танків для населення, в якій взяло участь багато одиниць армійної школи, танкістів та кавалерійських частин. В полудне Тенно прийняв побажання від княжих родів, а пізніше від високих урядників імперського двору.

Танків для населення, в якій взяло участь багато одиниць армійної школи, танкістів та кавалерійських частин. В полудне Тенно прийняв побажання від княжих родів, а пізніше від високих урядників імперського двору.

Б'єрн Б'єрнзон помер

ДНБ. Осло. Один з найвизначніших осіб норвезького культурного життя Б'єрн Б'єрнзон, найстарший син норвезького поета Б'єрнстерне Б'єрнзона, помер у четвер у віці 82 літ. Б'єрн Б'єрнзон, основоположник та перший директор норвезького театру дебютував у 1880 р. як театральний артист у Відні, а в 1885 року діяв на чільному місці в норвезькому театральному та культурному житті.

Один з найвизначніших осіб норвезького культурного життя Б'єрн Б'єрнзон, найстарший син норвезького поета Б'єрнстерне Б'єрнзона, помер у четвер у віці 82 літ. Б'єрн Б'єрнзон, основоположник та перший директор норвезького театру дебютував у 1880 р. як театральний артист у Відні, а в 1885 року діяв на чільному місці в норвезькому театральному та культурному житті.

Євген Чикаленко

(ЗАКІНЧЕННЯ)
Професор Д. Дорошенко в своїй ґрунтовній розвідці про Чикаленка, якою ми тут користуємося по згоді з професором, каже, що «Розмова про сільське хазайство» була великою заслугою Ч-ка, який нічого не зробив для добра українського народу, те й це вже одно забезпечило йому невідоме ім'я в історії національної культури. Але не меншою заслугою Ч-ка було те, що він, віддаючи душею українському рухові, допомагав матеріально усім його проявам. Маючи велику родину, яка вимагала значних коштів на освіту дітей, він в той самий час не шкодував грошей на підтримку різних українських підприємств того часу. Чикаленко захоплювався українським рухом, як він сам любив казати, «не тільки до глибини душі, а й до глибини кишені». На себе самого він старався витратити якнайменше, але находив задоволення у підтримці національної справи. На його часті такий матеріальний підтримки завжди співчувала його родина, як його діти, так і дружина, яка через свою скромність відіграла, здавалось, другорядну роль. А проте, була одним з важливіших стимулів широкої

Під цей час Ч-ко придбав в Тольятті, в с. Канонівці, новий маєток в 1100 десятин землі. Як в першому, так і в другому селі Чикаленко бачив інтереси своїх сусідів, і завжди закладав для них кредитів і товариства. Серед селян він користувався великим авторитетом і пошаною, а по-

стійним вживанням української мови, як в родині, так і в поза родинних зносинах, він сприяв розвитку національної свідомості серед селян, з яких багато стали дійсними українськими патріотами. Під цей час на Україні працювала всеукраїнська об'єднана організація, в котрій сконцентрувалися всі прояви українського національного і культурного руху. В цій організації головними керівниками були В. Антонович, Ол. Кониський, В. Береніт, а з молодших — Ол. Лотоцький, Є. Тимченко. Це були ті зв. Стари Громада, яка складалася з окремих громад по різних білих містах України, а ці об'єднувалися в центральну організацію в Києві, куди на з'їзд приїздили від провінційних організацій делегати. По перекладі з Одеси до Києва, Ч-ко приїхав до цієї організації і брав участь в її діяльності. Зібрання організації відбувалися в поштових будинках Ч-ка, куди взагалі ходили всі найвідатніші представники українського письменства, мистецтва і громадської думки. Війтку такі з'їзди відбувалися в Канонівці, куди на фері виїжджав Ч-ко з усією родиною. Восени 1903 року Ч-ко поїхав у Галичину разом з Єфремовим та М. Лисенком. Там він придбав цінні знайомства, з того часу його зносини з Західною Україною, яку він дуже цінив, не переривалися

Виявом зміцнення й поширення українського руху під той час (1903 р.) було святкування в Полтаві відкриття пам'ятника родоначальнику нової української культури І. Котляревському. Це українське свято зробило враження навіть на російське громадянство, показавши росіянам міць і силу укр. руху. З'явилася потреба в політичній організації, в яку і перетворилася Загальна Укр. Організація, з платформною автономної України, з примусовим викупом поміщицьких земель для розподілу їх між селянами. Таким чином було створено Українську Демократично-Радикальну Партію. На чолі цієї партії лягло завдання організувати українську пресу, в створенні якої Ч-ко взяв найбільшу участь, й ми, цілком не прибувши до цього, можемо назвати його творцем української преси. Стан української преси під той час був дуже слабкий. Існувала власне одна «Київська Старовина», яка друкувала головним чином тільки наукові речі. Була велика потреба в періодичних виданнях. Але тільки з приходом російської революції 1905 р. царський маніфест з дня 17.ХІІ дав можливість здійснити гаряче бажання українців мати свою щоденну газету. І того ж дня Ч-ко поїхав до Київського Губернатора заяву, що за 2 тижні він видаватиме українську газету. Фінансовий бік справи видання газети взяли на себе Є. Чикаленко

В. Леонтович та В. Семіренко, а редактором газети «Громадська Думка» було вибрано Ф. Матушевського. Важливим завданням газети Ч-ко вважав поширення її в народних масах для розвитку в них національної свідомості. Але, на жаль, часопис не мав великого тиражу. До того ж ще треба додати, що російська адміністрація ставилася дуже підозріло до усіх тих, що передбачували українську газету, особливо на провінції. Треба було мати не абияку громадську відвагу, щоб заманити фєстувати себе читачем української газети. Коли в серпні 1906 року «Громадська Думка» було зачинено, Ч-ко за якийсь місяць став видавати нову газету «Радус». І видавав її на протязі цілих 8 років, вкладуючи у видання колосальні кошти й терплячи постійні неприємності від адміністрації. Мав він це до того ж і неприємності також від своїх співробітників, які не зважаючи на тяжкі обставини того часу, старалися дати газеті більш лівий напрям, а це наражало її на закриття Штатом Ч-ка було те, що в усіх труднощах при виданні газети він мав підтримку з боку всіх членів його родини. А син його Левко, між іншим, писав йому: «Крутись, батьку, мотай головою, а «Радус» не покидай». В 1908 р., з ініціативи Ч-ка, було засновано нову всеукраїнську організацію — «Т-во Українських Поступовців», в ско-

роченню ТУП, яка об'єднувала людей різних напрямків на одній платформі — автономії України й демократичного ладу. ТУП далі так розрісся і поглибив свою діяльність, що став керівником всієї культурно-національної роботи в Україні: координував напрямки укр. преси, завідував українськими книгарнями, деякими кооперативами, клубами й просвітними дбав про заступлення українців на деяких з'їздах, старався приміщувати своїх людей на посади, підтримував зв'язок з різними партіями, з представниками Державної Думи. Коли в 1914 році вибухла світова війна, газету «Радус» було заборонено. Також було позакрито й інші укр. періодичні видання. Успіхи російських військ в Галичині поведи до повного розгрому українського національного життя. Українське слово було цілком заборонено в школі, суді; українські книжки подекуди було спалено цілими купами. Під такий тяжкий час Ч-ку було дуже небезпечно залишатися в Києві, бо поліція, вважаючи його відповідальним за український рух, мала намір заслати його до Сибіру. Хронічна плуткована хвороба Ч-ка, з причини пережитих неприємностей, загострилася. Тому, на вимоги своїх близьких, він виїхав до Фінляндії, де й пробув у санаторії до весни 1915 р. В 1917 р. після вибуху російської революції, Рада ТУП-у, де найголовнішу роль відігравав

В ЗДА розв'язано всі українські національні організації

ДНБ. Букарешт.

Тутешні українські круги отримали відомість, що влада ЗДА розв'язала всі українські національні організації в ЗДА. Дали закрито п'ять українських часописів, заборона не торкається органу американських українських соціал-демократів. Окрім цього, інтерв'ювано визначних представників американських українців.

Як далі відомо, особливо українці, які мають американське громадянство, є наразі на сильній переслідуванні.

Як повідомляють, ці кроки доведено на домаганнях советського посла Літвінова. Безпосереднім приводом до переслідувань українців в ЗДА був факт, що національно свідомі українці відмовилися взяти участь у скликаному під протекторатом Літвінова т. зв. «слов'янському конгресі».

Хвиля більшовизму - жидівської ненависті докотилася оце до «демократичної Америки». Вістка про переслідування українців у ЗДА це лише підтвердження того факту, що між московським більшовизмом, англійською плітократією та американським капіталізмом немає ніякої різниці. Всі вони є витвором звороднілих жидівських мозгів і всі вони є смертельними ворогами українського народу.

Розв'язання українських організацій в Америці, закриття всіх часописів, індивідуальний терор супроти найвизначніших представників української Америки аж ніяк не ослаблює національної свідомості українців. Ця сумна вістка є навіть надзвичайно потішача для нас. Вона яскраво говорить про те, що всі українці в цілому світі, ті у батьківщині, ті в Америці, ті на Зеленому Кліні, всі вони міцно об'єднані довкола спільних національних ідеалів. Це свідчить про зрілість народу. Відірвані від родного краю американські українці, так само як ті у батьківщині, зрозуміли суть інспірованого жидами з Москви «сло-

в'янського» руху. Українці не хочуть мати нічого спільного з такими «слов'янами», що виводяться з монгольської і жидівської крові. Північно-американські українці гідно відкинули запрошення до цього «слов'янського» конгресу, в якому головує жид - Літвінов-Фінкельштайн. Всі українці в цілому світі знають, що єдиним справжнім і могутнім союзником України є лише велико-німецький народ.

Рузвельт на домагання Літвінова переслідує українців. Гуд вилазить справді жидівський цинізм Рузвельта. Адже президент ЗДА повинен хіба врахувати, що тих 300.000 українських емігрантів були зразковими громадянами ЗДА, які торгали з іншими будували силу держави. Українські фермери і робітники є, як не признають їм американці, найкращими роїтниками. І ось опунтаний жиди Рузвельт не вагається жидувати репресії проти українців.

Відомо, що переслідування українців це «допомога» ЗДА для більшовиків - замість літаків та гармат, яких Рузвельт не може дати Сталінові. Відомо, також, що одностороннє жидівство в усіх своїх формах більшовизму, плутократії та капіталізму буде знищено. Німецька армія, в рядах якої бореться за новий лад в Європі багато українців і за якою стоїть суцільний український фронт праці, знищить звороднілу державу Сталінів, Кагановичів і Літвінових - Фінкельштайнів. Другий приятель України, Японія прикоропить камінь американських жидів.

Протест України на переслідування урядом ЗДА українських емігрантів такий:

«На полях і в верстах, ще масовішими виїздами на роботи в Німеччину, українці допомагають Німецькій Збройній Силі віднести блискачу і останню перемогу над ворогами. Во вороги Німеччини - вороги України, а перемога Німеччини - перемога України».

Штучна гума з земного газу

ОА. БУКАРЕШТ. Румунія

має значні джерела земного газу. Досі використовували його для освітлення та як джерело енергії для деяких промислових заводів. Але його ужиток у силу можна було використати тільки частинно. Тому, вже давно шукали нових можливостей застосування цього га-

зу. На основі систематичних дослідів пощастило знайти методу, що дає змогу вживати земного газу як бази до виробництва синтетичної гуми. Румунські фабрики гуми та один німецький концерн розглядають плани експлуатації румунського земного газу для цієї мети.

становище міністра земельних справ. Але Ч-ко, хоча й стояв за порозуміння з гетьманом, бачив, що гетьман не домігся національного моменту при будівництві української держави й тому цієї пропозиції не прийняв. Коли в листопаді 1918 р. гетьман проголосив федерацію з Росією, проти нього вибухло повстання, й знову було проголошено Українську Народну Республіку, в якій боротьбу проти нової навали більшовиків повів член новоствореної Директорії, Головний Отаман військ УНР Симон Петлюра. Влада УНР стала потрохи відступати перед незрівняно більшими більшовицькими силами. Перебування в Україні стало небезпечним, і Ч-ко влітку 1919 р. покинув Київ і виїхав на еміграцію.

На еміграції Ч-ку траплялося дуже бідувати. Спершу в Галичині, далі в Австрії, потім в Чехословаччині, - всюди Ч-ко героїчно, без нарікань, переживав великі матеріальні злидини й усюди виявляв властиву йому давню силу духа, залізну волю та непохитну віру в краще будуче рідного краю.

В Чехословаччині Ч-ку було уделено скромну посаду голови термінологічної Комісії при Укр. Господарській Академії в Подєбрадах. Тут він знову став посередком, де сходилося українське громадянство. Його вважали центром, який єднав українців різних політичних напрямків. Його знали й шанували прихильники й галичани,

„Скрипковий концерт Чайковського“

Andante — класиково, динше
Ala Beethoven кожний звук!
Чарівні тони, мрій клімат,
Розується із серця зойки мук...
Мінлива техніка Європи,
Примхливо-елегантний стиль,
В канцоні нікнуть. Смутні
тропи
Ведуть в піврану східних
піль...

Тужлива, безнадійна пісня
І безпросвітля болу мла...
— Та раптом — веремія з листя!
Яксь «камарінська» пішла!

Beethoven зник і рукавички,
Ванюха «пляшет» en nature,
«Картуз» з вопивой скинув,
Від лантя розв'язався вже
ат доті в прохоті олоди! шнур!
Завзято дріботить ногами,
Онуца куряву здима,
«В азарті» збив культури ря-
ми —
Онуці, лантя — й то нема!

Дажбожич

1928 рік.

Концерти київської консерваторії

Цими днями в залі Київської Міської Управи відбулися концерти Київської консерваторії, присвячені пам'яті неперевершеного майстра української музики — пісні Миколи Лисенка.

В першому концерті було показано високу майстерність педагогічного складу консерваторії, програму другого концерту виконувала наша талановита молодь — учні хореографічної школи і студенти консерваторії. Не доводиться говорити про майстерність виконання таких учасників 14-го концерту, як Сагатовський, Філімонов, Єгоричева, Беклемішев, Корольков та інші, бо вона є загальною. Разом з тим треба відзначити вищу художню цінність, поданих в концерті творів молодого українського композитора Лопшинського. Його твори є незаперечним доказом композиторського хисту, а його пісня «Серце музики», присвячена пам'яті нашого великого композитора, повна глибоких прекрасних акордів широго ліричного смутку за тим, чия ім'я стало синонімом витонченої музичної майстерності.

Ще більш виразним був для присвятки 2-й концерт у виконанні нашої талановитої дівчини, молоді. Радістю проймалося серце того, хто дорожить майбутнім українського мистецтва.

На чорному тлі руйнації українського мистецтва, яке створили більшовики протягом свого варварського панування на Україні, цей концерт відбився ясним, барвистим екраном. Він доводив, що молоді таланти українського народу ростуть, що вони гідно замінять тих незлічених, яким більшовики послали кривавий шлях до Сибіру, до смерті тільки за те, що серце їх кишло любов'ю до українського народу, обурювалося несподіваним поневоленням його, що пісня їх звучала не так, як того хотілося жидам. Не вийшло! Пісня українська знову оживає, душа народу втілюється в майстерності тих, хто покликаний культивувати її. Не дарма ті, хто чув Миколу

Лисенка говорять, що у виконанні молоді Аріадни Лисенко — онуки славетного діда — цілком виразно відчувалася душа й рука талановитого майстра. Закатували й повизивили більшовики наших кращих митців, зате на очах виростають такі молоді таланти, як Шереметинська, Таранова, Конько, Зедіч, Пономаров, Зданевич, Шнідель і інші молоді й майлятька, у виконанні яких почувається свіжість весни. Вони зможуть і повинні гідно заступити своїх попередників у новій Україні, яка має вийти до сім'ї великих європейських народів з оновленою душею, з власитивим українському народом повсякчасною, барвистим піснею.

Київська консерваторія вдруге народилася на світ всього лише 4 місяці. Своєю виступом вона довела, що можна зробити за такий короткий час, якщо поставитися до роботи з любов'ю, з чесною наполегливістю. Нема сумніву, щодо роботи в консерваторії влязали такі люди, які люблять свою справу, вміють працювати, консерваторія має і енергійного, роботящого керівника О. М. Лисенко.

Всі, що відповідают за моральне піднесення українського народу, за ріст його духовних і культурних цінностей, всі, кому дорога будучина українського мистецтва, повинні допомогти великій справі вирощування молодих українських талантів. Досить уже того, що на трупах українських дітей, на слезах наших знедолених матерей більшовики вирощували цвістя жидівських вундеркіндів, а гешеті - махери типу Йоріша спалювали священну українську мелодію. Минув той час! Тепер ми повинні найбільшою увагою оточити справу вирощування наших талантів, зробити все для того, щоб українському народові, з його культурною, не сором було стати поруч з високо-культурними народами Європи.

М. Приходько.

УКРАЇНСЬКА ЖИТТЯ

ВИСТАВКА ЧОТИРЬОХ МИСТЦІВ

Під кінець травня ц. р. має бути відкрита у Львові вистава чотирьох недавно померлих українських мистців: Олексі Новаківського, Івана Труна, Петра Холодного та Павла Ковжуна. Виставу влаштує Спілка українських образотворчих мистців у власних залах при Маріївській площі ч. 9. Громадяни, які мають прагнєння згадати мистців, повинні порозумітися з Виставовим Комітетом до 5 травня ц. р. у справі їх виставлення. Спілка українських образотворчих мистців, секція УЦК у Львові бере на себе всю відповідальність за вилогічені твори. Звертається на адресу: Спілка українських образотворчих мистців, Львів, Маріївська площа ч. 9. телефон 208-86.

ВІДНОЖНОСТЯ ХУДОЖНІЙ МУЗЕЙ

Картина галерея Харкова дуже постраждала під час евакуації. Більшовиками було вивезено багато цінних експонатів — картин, грав'юр, килимів тощо. Галерея втратила твори нідерландських майстрів — Патінра, Скорелі, Фан Клева, Брейгеля, Вакійзена, італійських — Тіто Рені, Доменікіно, Крієні, українських — Шевченка, Трутновського, Васильківського, Пимоненка, Беркоза, російських — Кіпренського, Тропініна, С. Щедрина, Венеціанова, Мясоедова, Саврасова, Корзухіна, Ярошенка, Шишкіна, Клодта, В. Маковського, Боровиковського навіть І. Рєпіна, в тому числі один з варіантів його картини «Запорожці пишуть листа турецькому султанові».

З 31.000 графічних творів, вивезено 4.000 серед них грав'юри А. Дюрера, Л. Лейденського, Ходовського, Кляйна, Барча, а також українських майстрів Шевченка, Мартинювича, Нарбута.

Не зважаючи на великі втрати, галерея має й тепер достатній матеріал, щодо експонування. Зараз галерею переїжджано в Український Художній Музей. Розподіл творів реорганізовано і провідне місце в музеї надається українському мистецтву, яке складене не тільки з творів художників професіоналів, але й з творів народного мистецтва. Поряд з українським мистецтвом велику увагу приділено мистецтву Західної Європи. Плани нової експозиції вже опрацьовано й в найближчому майбутньому Художній музей почне працювати.

Як нищено українську архітектуру

(ЗАКІНЧЕННЯ)

Дуже цікавий, просто гумористичний факт, який яскраво характеризує тодішні умовини, є зв'язаний з будовою відомого будинку полтавського земства по проекту арх. Василя Кричевського: будинок цей, що сполучав в собі елементи української народної творчості з приміненням її до сучасного мурованого будівництва, був початком відродження української новітньої національної архітектури, цей проект Кричевського був прийнятий з конкурсу, але журі в протоколі прийняття проекту написало, що будинок цей є в «співдоді мавританському» стилі, інаким не вдалося б проекту зреалізувати.

Ще більше завзято і енергійно приймалися за нищення найцінніших пам'яток української архітектури — більшовики; вони вже не бавились у перебудовування пам'яток, не надавали їм російського «соціалістичного», чи якого іншого «всесоюзного» вигляду, а просто нищили, розбираючи їх, щоб жодного сліду не лишилося. Так розібрали вони Михайлівський собор Михайлівського Золотоверхого монастиря, побудований у 1108 році князем Святославом. Ізяславичем тільки тому, щоб відслонити красу Дніпра, знищили Петропавлів-

† Теодор Савуля

власник української книгарні у Відні і відомий видавець, помер дня 13 квітня 1942 р. в 61 році життя. Похований відбувся 25-го квітня ц. р. на цвинтарі «Добрий день» в Б.П.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ХОРОВА КАПЕЛА В КИЄВІ

Українська Національна хорова капела організована буви. інспектором хору Українського Радіокомітету п. А. Татарко в дні 20—23 вересня 1941 р. і вже з 24 вересня почала свою творчу працю в складі 50 осіб, а з 1 жовтня 1941 р. склад її було доведено до 85 осіб і на художнього керівника капели запрошено відомого диригента п. П. Голчарова.

Постановою Київської Міської Управи від 2.XII.1941 р. капелу було оголошено, як мистецьку одиницю Міської Управи і до січня 1942 року Міська Управа, керівний склад капели, тримала на своєму бюджеті (листопад, грудень), а артистам капели за групу було виплачено 50% зарплати.

Склад капели підібраний з найкращих висококваліфікованих артистів бувиш колективів: ансамблю Радіокомітету, кол. капели «Думка», та кол. ансамблю пісні та танцю УРСР, які не виїхали з більшовиками з Києва.

На сьогоднішній день капела дала лише, в 1942 році, 22 концерти для Німецького командування та населення м. Києва, з них 5 концертів по радіо.

31 січня 1942 року і по цей час капела одержала від Міської Управи дотацію в сумі 28.000 крб. і зараз капела опинилася в надзвичайно скрутному матеріальному стані — майже стоїть перед загрозною саморозпуску, якщо Міська Управа не допоможе капелі пережити цей критичний тяжкий період. Капела пережила голодну зиму, працюючи щоденно в неопалюваному приміщенні і не одержуючи зарплати.

Відзначаючи минулу піврічну працю капели, дирекція та художнє керівництво висловило сердечну подяку всьому складові капели, а деяким артистам оголошено особливу подяку за ту натхненну працю, що її проведено за минулий час.

Капелу зараз може врятувати лише концертна подорож на Волинь.

стества там не знищено. Зрештою і москвини не нищили варітських церков в Москві: не знищили вони ані Ісаїєвського чи Казанського собору в Петербурзі, ані церкви Василя Блаженного в Москві, ані собору в Новгороді. Знищили вони тільки найбільш дорогі їм, як під архітектурні, так і під історичний оглядом пам'ятники українського мистецтва і знищили їх не під час збройного походу, не під час бомбардування, не гарматними ударами, а під час спокійного життя, на «холодно», з розвагою систематично пам'ятки до пам'яток.

Рівниця була лише в способі, а методи: царська Московщина старалася надати українським архітектурним пам'ятникам московський характер, щоб потім звикати їх своїми, більшовицькими, а під час спокійного життя, на «холодно», з розвагою систематично пам'ятки до пам'яток.

Оголошення

Rowno, den 30. April 1942
Bekanntmachung

Es wird öffentlich bekanntgemacht, dass die Flüsse Horyn u. Stubla in 10 bezw. 3 Teilstrecken gelangen.
Bewerber haben sich bis zum 15. Mai 1942 beim Gebietslandwirt in Rowno Slowakenstr. 26 zu melden.

Der Gebietskommissar
in Rowno
Abt. Ernährung u. Landwirtschaft

Рівне, дня 30 квітня 1942 р.
Оголошення

Подається до загального відома, що здаються в оренду частини річок Горина (10 уч.) і Стубла (3 уч.).

Бажаючі повинні з'явитися до дня 15 травня 1942 р. в Гербісляд-віргі, Рівне, вул. Словацького № 26.

Гербісляд-віргі в Рівному
Відділ Вживлення та Сільського
Господарства

Увага!

Довідаємось, що з огляду на транспортні труднощі, приїзд до Рівного першого концертного ансамблю в складі солістів Київської консерваторії та капели бандуристів, наступить щойно 7—8 травня. Перший концерт має відбутися 10 травня. Зголошення на помешкання для артистів приймає і надалі канцелярія Видавництва «Волинь», Рівне, вул. Німецька 89.

Оголошення

Рівне, 30.4.42 р.

Старанням Управи Жіночої Служби України в Рівному з 1 травня відкривається гінекологічний кабінет при Окружній Спільній Опції, Німецька ч. 48 (поруч з Магістратом) для працюючого жіноцтва. Хворих

приймає др. Фрихберг по вівторкам, четвергам і суботам від години 18-тої до 19-тої, про що повідомляємо зацікавлених.

Управа Жіночої Служби
Україні в Рівному
1034 1—1

Пошукується

Дві нічкі пошукують дві відповідні кімнати в одному домі в м. Рівному. Зголошуватись до Адміністрації Видавництва «Волинь».

969 2—3

Пошукується 1 або 2 кімнати з обслуговуванням. Відрізняється чистотою та необхідною платною за умовою. Оферти зголошувати: Квартирант вул. Кенігсберга 28 (була Петлюри).

1041 1—1

Уневажнюється

Гедз Владислав з Рівного уневажнює харчову картку на чотири особи, видану Миською Управою в Рівному.

Хілецький Прокіп уневажнює картку перемолу, видану Районою Управою в Клевани.

Анна Вагінська уневажнює загублений аусвайс, виданий Миською Управою в Рівному.

Заборовський Іван уневажнює харчову картку на 4 особи, видану Миською Управою в Рівному.

Яковичин Василь с. Золотіва уневажнює аусвайс, виданий Районою Управою м. Рівного та картку зголошення.

Антоніна Булавська з с. Новий-Двір уневажнює аусвайс, виданий Районою Управою в Рівному.

Климчук Максим і Климчук Іван з с. Грушвиці-Укр. уневажнюють картку перемолу, видані Миською Управою в Рівному.

Климчук Микола уневажнює аусвайс, виданий Миською Управою в Рівному й посвідку просвіти.

Шматок Василь і Шматок Марія уневажнюють аусвайс № 325 і № 326, видані Районою Управою в Рівному.

Куренний Валентин уневажнює посвідку ч. 860, видану Сільською Управою в с. Дятковичах.

1020—1029 1—1

Рачинський Станіслав уневажнює посвідку видану Телеграфічним Урядом України в Луцьку, посвідку видану Миською Управою в Рівному й картку зголошення видану Урядом Праці в Рівному.

1039 1—1

Гадкевич Борис уневажнює паспорт совєтський, паспорт польський та посвідку видану Урядом Праці в Рівному.

1040 1—1

Дзівак Микола з Рівного уневажнює загублену картку перемолу № 105 видану Миською Управою м. Рівного.

1037 1—1

Розшукується

Хто знає про долю Станіслава Щегловського з м. Рівного, який був заарештований до червоної армії, проситься повідомити Щегловську, м. Рівне, вул. Грушова № 5, або Адміністрацію В-ва «Волинь».

1044 1—1

ПРОХАННЯ.

Дня 27 квітня 1942 р. в Бозі спочив прото-ерей Іван Гловинський, настоятель Яблонецької парафії, Костонопольської округи.

Гайбко віруючи в Бога та в силу молитви до Нього, покійний просив звернутись до всіх священників Волині (знайомих і незнайомих) з проханням про вознесіння до Престола Всевшнього гарячої молитви за спокій його душі.

80 квітня 1942 р.
с. Яблонь.

1034 1—1

Родина.

Окружна Просвіта
в Рівному
15 ТРАВНЯ
розпочинає

КУРС ПРОВІДНИЦЬ ДИТЯЧИХ САДКІВ

Зголошення кандидаток
приймаються в канцелярії
Просвіти в годинах урядо-
вих (вул. Грінченка 69)

1036 1—2

КНИГАРНЯ

імени Головного Отамана СИМОНА ПЕТЛЮРИ
в м. Ельчик, Житомирської Округи, провадить свою
діяльність де можна набути

ЧАСОПИСИ, ЖУРНАЛИ в українській
та німецькій мовах, а також ШІЛІНГЕ й
КАНЦЕЛЯРІЙНЕ ПРИЛАДДЯ.

Власник книгарні
ФІЛОНЕНКО-ГОНТАР
ЕВСТАФІЙ.

973 1—2

Просвітанські хори — Увага!

Окружна Просвіта в Рівному підготовляє
на день 15 червня 6. р.

„СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ“.

Зголошення хорів до конкурсу вже прий-
маються. Умови конкурсу в наступному
числі.

1086 1—1

Пошукуємо заарештованих до червоної армії

Дорошук Тиміш з с. Бабіна, Го-
щанського району Рівенської обла-
сті, служив у м. Рівному. Проситься
повідомити Дорошук Хіонію, с. Ва-
бин.

894—895 1—1

Равський Гнат, з с. Басів-Кут,
біля Рівного. Проситься повідомити
Равську Євдокію.

894—895 1—1

Нечипоренко Василь з хут. Кругле
біля Рівного. Служив у м. Ногінськ,
а в серпні 1941 р. був у полоні в
Ліди. Проситься повідомити Нечи-
поренку Анну, хутір Кругле.

898 1—1

Максимюк Антін з Залужжя,
Вербівського району, на Дубенщині.
Був звільнений з табору полонених
в Холмі й перед кількома тижнями
перебував у Ковлі. Проситься по-
відомити Максимюка Йосипа.

899 1—1

Остапенко Афанасій з Птичі на
Дубенщині. Служив у Дніпропетров-
ську. Проситься повідомити Оста-
пенку Меланію в Птичі.

991 1—1

Боярчук Денис з Птичі на
Дубенщині. Служив у Дніпропетров-
ську. Проситься повідомити Бояр-
чук Уліту в Птичі.

992 1—1

Дмитро Шоталів й Фаня Дехтарів,
перед війною перебували в Дніпро-
петровську. Проситься повідомити
Володимира Демчука, с. Бугайківка,
Радивилівського району, Дубенської
округи.

893 1—10

Семенюк Олекса, служив у Магні-
тогорську. Проситься повідомити
Семенюка Федора, с. Дроздів, Ту-
чинського району, Рівенської округи.

996 1—2

Ткачук Теодор, який був у по-
лоні № 9923 ставля IV А. Проситься
повідомити Ткачук Наталію, с.
Рачин, повіт Дубно, Волинь.

Рогашко Радіо, який був у по-
лоні, проситься повідомити Анну
Рогашку, Рачин, повіт Дубно.

1030 1—1

Сінюк Кірик, був у полоні в Хол-
мі. Проситься повідомити Сінюк
Косеню, с. Рачин, повіт Дубно, Во-
линь.

Ткачук Денис, був у полоні в
Замості. Проситься повідомити Тка-
чук Устину, с. Рачин, повіт Дубно,
Волинь.

Карнюк Олекса з Дубна, мобілі-
зований в Дубні до 133 арт. полку,
був у полоні й вивезений до За-
мостя. Проситься повідомити Кар-
нюка Онисія, Дубно, Венецька 15.

981 1—4

Ващишин Володимир з с. Рачин,
у вересні й жовтні був у полоні в
Замості й правдоподібно був взя-
тий до шпиталю. Проситься по-
відомити Матвійчука Григорія, с. Ра-
чин, повіт Дубно, Волинь.

976—982

Спицун Трохим, служив у Ве-
сарабії, проситься повідомити Спи-
цунова Варфоломея, Кіровоград-
Новогеорґієвськ, с. Глинськ.

Вовк Василь, народився 1912 р.,
служив у Миколаєві. Проситься по-
відомити Вовк Марію, Олександрів-
Новогеорґієвськ, Талова Балка.

Ткаченко Іван, народився 1919 р.,
служив у м. Чежові, Вілостської
області. Проситься повідомити Тка-
ченка Прохора, м. Кіровоград - Ка-
м'янка, с. Радіванівка.

Атамась Василь народився 1922 р.,
служив у м. Тарту в Естонії. Про-
ситься повідомити Оксану Гридєв-
ську, Кіровоград - Олександрівка.
Пошта.

Шаповал Олексій, народився 1914 р.,
служив у м. Тульчині Вінницької
обл., та Шаповал Григорій, наро-
дився 1922 р., служив у м. Куйби-
щеві. Проситься повідомити Шапо-
вала Опанаса, Кіровоградська обл.,
Олександрівського району, с. Чер-
вона Кам'янка.

Розшукується

Михайлов Арсен. Проситься повідо-
мити Михасюка Опанаса, м. Олек-
сандрія, Рівенського району.

Голуб Олександр. Проситься по-
відомити Видавництво «Волинь».

Коломис Яків. Проситься повідо-
мити Коломис Марію, с. Мізоч, Рі-
венської обл.

Терещук Грицько. Проситься по-
відомити Терещук Горпину, с. Сту-
бло, Мізочського району, Рівенської
обл.

Коренюк Василь, служив у м.
Великі Луки. Проситься повідомити
Коренюк Віру, с. Куни, Мізочсь-
кого району, Рівенської обл.

Остапчук Іван, був у полоні в м.
Конську. Проситься повідомити
Остапчук Параскею, м. Рівне, вул.
Шкільна № 40.

1010—1015 1—1

Каленик Юрчук, з Пирятини, Вер-
бівського району на Дубенщині. Був
у Дніпропетровську. Проситься по-
відомити Віту Юрчук, с. Пирятин.

1017 1—1

Дикий Микола з с. Городок біля
Рівного, служив на ст. Кубинка,
Московської обл., попав у полон у
Вітебську, пізніше був у Мінську.
Просимо повідомити В-во «Волинь».

1031 1—1

Хто знає би про долю Смілика
Івана, народився 1920 р., був у Мос-
кві. Проситься повідомити Смілика
Марка, с. Зелене, Петрівського ра-
йону, Кіровоградської обл.

Хто знає би що про долю Віль-
чика Данила, народився 1913 р.,
був у в'язниці в Свердловській обл.
Проситься повідомити Вільчик
Грицька, с. Млинок, Онуфрієвсько-
го району, Олександрія.

Хто знає би що про долю Козу-
бенка Дмитра, народився 1935 р.,
до війни був у санаторії Бугаз,
Ізмаїлівської області в Бесарабії.
Проситься повідомити Козубенка
Свирида, Олександрія — Користен-
ка, с. Бондурівка.

Ващишин Володимир з с. Рачина,
Дубенського району, був у Замості.
Проситься повідомити Видавництво
«Волинь».

1019 1—1

Хто знає би про долю Вовчка
Харитона, народився 1901 р., ко-
трий 10.X.41 р. був відправлений до
Кременчука, проситься повідомити
Вовчка Галину, Олександрія — Онуф-
рієвка, с. Млинок.

Мороз Грицько, народився 1920 р.,
був на фронті в Латвії. Проситься
повідомити Мороз Мотрю, Кірово-
град-Олександрівка — Івангород.

Шевченко Іван, народився 1921 р.,
служив у м. Мінську. Проситься
повідомити Шевченка Василя, Кі-
ровоград-Кам'янка, с. Радіванівка.

Поровай Олександр, народився
1914 р., служив у м. Бельцях в Бе-
сарабії в 170 дивізії, 380 полку. Про-
ситься повідомити Нечипуренка М.
С., Кіровоград-Доліньське, пошта, до
виомити.

Коваль Хома, народився 1911 р.,
був на фронті біля Рівного. Про-
ситься повідомити Коваль Олену
Кіровоград - Олександрівка — Со-
снівка.

Ляний Федір, народився 1918 р.,
служив у м. Каліні. Проситься
повідомити Ляну Федосію, Кіро-
воград-Кам'янка, с. Радіванівка.

Масловський Павло, народився
1924 р., був у м. Дніпропетровську.
Проситься повідомити Масловсько-
го Андрія, Кіровоградська обл., Е.
Градківський район, с. Е-Градківка.

Кузьменко Юхим, народився 1908
р., в жовтні 1941 р., як полонений
був направлений в бік Одеси. Про-
ситься повідомити Кузьменку На-
талку, Кіровоградська обл., Чиги-
ринський район, с. Рачево.

Тригук Іван, народився 1920 р.,
служив у м. Харкові в танковій ча-
стині. Проситься повідомити Ганну
Тригук, Кіровоградська обл., Ново-
георґієвський район, с. Табурище.

Шовковський Василь, народився
1909 р., служив у м. Котовському.
Проситься повідомити Шовковську
Олександрю, Кіровоградська обл.,
Новогеорґієвський район, с. Табу-
рище.

Паскул Сидір, народився 1907 р.,
був на Бесарабському фронті. Про-
ситься повідомити Паскул Лукію.
Кіровоград-Новогеорґієвськ, с. Глин-
ське.

Розшукує сина: Стоянівського
Михайла, народився 1923, Стоянів-
ського Лук'яна, народився 1919 р.

Стоянівського Федора, народився
1918 р. Служили у м. Харкові та
в Західній Білорусії. Проситься по-
відомити Стоянівського Пилипа. Кі-
ровоград-Новогеорґієвськ, с. Глин-
ське.

Митич Сисой, народився 1898 р.,
був на Бесарабському фронті. Про-
ситься повідомити Митич Федору,
Кіровоград-Новогеорґієвськ, с. Глин-
ське.

Живан Гаврило, був на Бесараб-
ському фронті. Проситься повідо-
мити Палагею Живан. Кіровоград-
Новогеорґієвськ, с. Глинське.

Левченко Профій, був на фрон-
ті біля Уманя. Проситься повідомити
Левченко Уляну, Кіровоград-Ново-
георґієвськ, с. Глинське.

Старг Іван, народився 1912 р., був
на фронті біля Чугуєва. Проситься
повідомити Старг Євгенію, Кірово-
град-Новогеорґієвськ, с. Глинське.

Старг Олекса, народився 1920 р.,
служив у Курську в авіаційній.
Проситься повідомити Андрія Стар-
га, Кіровоград-Новогеорґієвськ, с.
Глинське.

Різнченко Феодосій, народження
1918 р., був в Естонії на острові
«Даго». Проситься повідомити Різ-
нченка Микиту, м. Олександрія,
пошта Онуфрієвка, с. Лозоватка.

Різнченко Олексій, народився
1920 р., був у м. Мурманськ. Про-
ситься повідомити Різнченка Ми-
киту, м. Олександрія, пошта Онуф-
рієвка, с. Лозоватка.

Іваненко Іван, народився 1910 р.,
в останній час був у м. Шепетівці.
Проситься повідомити Іваненко Ка-
терину, Кіровоградська обл., Петрів-
ський район, с. Зелене.

Соломко Кирило, народився 1906
р., був у м. Миколаєві. Проситься
повідомити Соломко Марію, м. Олек-
сандрія, Онуфрієвський район, с.
Онуфрієвка.

Скок Олекса, народився 1918 р.,
був у м. Миколаєві. Проситься по-
відомити Скок Марію, м. Олексан-
дрія, Онуфрієвський район, с. Онуф-
рієвка.

Хто знає про долю Спицунова
Андрія, який жив у с. Магдалінець,
Іноваславського повіту біля Поз-
нані, проситься повідомити Спицуну
Варфоломея, Кіровоград-Ново-
георґієвськ, с. Глинське.

Розшукує дочку Охим Марію,
народження 1922 р., проживала в м.
Києві, вул. Січневого повстання.
Хто знає про її долю проситься по-
відомити Охим Федору, Кіровоград-
Нова Прага, Гром-двір 52.

1033 1—1

Хто знає би про долю братів
Ковальчука Павла і Ковальчука
Петра з с. Бродова, Острозького
району, котрі були заарештовані до
червоної армії, м. Чугуєв, Харківської
області, проситься повідомити Хо-
манчука Івана, м. Рівне, вул. Мо-
кра № 3.

1038 1—1

Вдовиченко Іван, народився 1922
р., був на фронті в Естонії в м. Та-
рту. Проситься повідомити Вдовиче-
нка Івана, Кіровоград-Олександрівка
— пошта.

Уманець Кіндрат, народився 1908
р., служив у м. Одеса. Проситься
повідомити Вдовиченка Івана, Кіро-
воград-Олександрівка, пошта.

Кривенко Степан, народився 1921
р., служив у м. Хорощі, Вілостської
обл. Проситься повідомити Криве-
нка Степана, Кіровоградська обл.,
Новогеорґієвський р-н, с. Вітривка.

Артемко Митрофан, народився
1918 р., служив у м. Волск, Сара-
товської обл. Проситься повідомити
Артемко Настю, Кіровоградська
обл., Новогеорґієвський район, с.
Вітривка.

Гонтаренко Микита, народився
1910 р., був у Бесарабії. Проситься
повідомити Гонтаренка Григорія,
Кіровоградська обл., Олександрів-
ський район, с. Червона-Кам'янка.

Федорів Ехрисан, був на Беса-
рабському фронті. Проситься по-
відомити Федорову Федору, Кірово-
град-Новогеорґієвськ, с. Глинське.

1033 1—1

Копійка Іван, народився 1912 р.,
останній час знаходився в місті
Волчанськ. Проситься повідомити
Копійку Агафію, Кіровоградська
обл., Петрівський район, с. Петрово.

Пискун Іван, народився 1909 р.,
був на фронті під Києвом. Просить-
ся повідомити Пискунову Марію
Доліньська обл., Петрівський район,
с. Зелене, мед. амбулаторія.

ЦІННИК ОГЛОШЕНЬ: За текстом серед звичайних оголошень ціла сторінка коштує 6.000 крб., пів сторінки 3.100 крб., чверть сторінки 1.600 крб., восьма частина 800 крб., шістнадцята частина 400 крб. Менші оголошення містимо за оплатою 2 крб. за ім. на одну шпальту (стовпець). Сторінка має 6 шпальт (стовпців). Дрібні оголошення рахуємо по 4 крб. за одне слово. Товстий друк